

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 28Cbi/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117202089
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vincent Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2117202089.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudcom JUDr. Vincentom Szabóom v právnej veci žalobcu: JUDr. Miroslav Michalička, so sídlom Vajslova 11, Trnava, správca úpadcu: First Montana Technology, s.r.o., so sídlom Naftárska 986, Gbely, IČO: 45 912 271, proti žalovaným: 1./ First Montana Industrial Properties, s.r.o., so sídlom Naftárska 1413, Gbely, IČO: 45 907 986, právne zastúpený: Advokátska kancelária Mikáči, s.r.o., so sídlom Prievozska 4, Bratislava, IČO: 47 252 871, a 2./ MCR Technology s.r.o., so sídlom Hošťáľková 577, Česká republika, IČO: 603 21 491, právne zastúpený: SOPKO LEGAL s.r.o., so sídlom Paulínska 24, Trnava, IČO: 47 631 741, o určenie neplatnosti právneho úkonu a vydanie hnutelných vecí, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný v 1. rade je povinný vydať žalobcovi hnutelné veci umiestnené na adrese Naftárska 1413, Gbely:

- silo na tavivo Z.
- zväračka H. a príslušenstvo H.- sušička na elektródy ELEKTROTEPLO KOLÍN s.r.o., typ KSE 28/400-PC, v.č. 2141081, r. v. 2014,
- zväracia linka na filtre D.- zvärací pracovný stôl bez evidenčného čísla,
- zvärací pracovný stôl evidenčné č. XXXXXX,
- zvärací pracovný stôl evidenčné č. XXXXXX,
- zvärací pracovný stôl evidenčné č. XXXXXX,
- zväracie zariadenie KZ.
- zväracie zariadenie K.- zväracie zariadenie H.24,
- zväracie zariadenie H.,
- zväracie zariadenie H.- zvärací poloautomat D.- sušička elektrických elektród Z., Zvärací poloautomat K.X a príslušenstvo Nosič zväracieho stroja s podvozkom B.a to všetko do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku,

alternatívne v prípade nevydania hnutelných vecí je žalovaný v 1. rade povinný zaplatiť žalobcovi sumu 24.935 eur v prospech všeobecnej podstaty v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36K/42/2015, a to v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu v časti určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi úpadcom a žalovaným v 2. rade na základe faktúry úpadcu č. 1502000047 zo dňa 28.09.2015 a v časti požadovaných úrokov z omeškania z a m i e t a .

III. Žalobca a žalovaný v 2. rade nemajú navzájom právo na náhradu trov konania.

IV. Žalovaný v 1. rade je povinný nahradiť žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom trovy konania sú pohľadávkou proti všeobecnej podstate majetku úpadcu. O výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 31.01.2017, doručenou súdu dňa 02.02.2017 domáhal určenia, že kúpna zmluva uzatvorená dňa 28.09.2015 medzi úpadcom ako predávajúcim a žalovaným v 2. rade ako kupujúcim, dohoda o započítaní pohľadávok uzatvorená dňa 16.10.2015 medzi úpadcom, žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade, sú neúčinné voči veriteľom úpadcu, ktorí sú zapísaní do zoznamu pohľadávok v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36K/42/2015. Zároveň sa domáhal, aby bola žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi v prospech všeobecnej podstaty v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36K/42/2015, sumu 24.935 eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatennej sumy odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku do zaplatenia.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36K/42/2015 zo dňa 27.01.2016 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu a za správcu úpadcu bol ustanovený JUDr. Miroslav Michalička (žalobca). Uvedené uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 23/2016 zo dňa 04.02.2016. Žalobca po preskúmaní účtovných dokladov úpadcu zistil, že úpadca pred vyhlásením konkurzu previedol časť hnutelného majetku na žalovaného, a to kúpnu zmluvou zo dňa 28.09.2015 (preukázanou faktúrou úpadcu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.09.2015. Následne úpadca započítal svoju pohľadávku titulom práva na zaplatenie kúpnej ceny za predaný majetok s pohľadávkami žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade, a to dohodou o započítaní uzatvorenou medzi úpadcom, žalovaným v 1. rade a žalovaným v 1. rade dňa 16.10.2015. Žalovaný v 1. rade, žalovaný v 2. rade a úpadca boli v čase vykonania napadnutých právnych úkonov obchodné spoločnosti, ktoré mali rovnakého jediného spoločníka - spoločnosť First Montana Capital AG, so sídlom Röhrlistrasse 3, Weggis 6353, Švajčiarska konfederácia. Žalovaný v 1. rade, žalovaný v 2. rade a úpadca sú teda spriaznenými osobami v zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 písm. e) zákona č. 7/2005 Z.z. Dojednaním predmetnej kúpnej zmluvy s následným započítaním vzájomných pohľadávok zmluvných strán (žalovaného v 2. rade ako kupujúceho a úpadcu ako predávajúceho), úpadca umožnil žalovanému v 2. rade čiastočné splatenie jeho pohľadávky voči úpadcovi, čím úpadca neodôvodnene zvýhodnil jedného svojho veriteľa (konkrétne spriazneného veriteľa - žalovaného v 2. rade) oproti všetkým ostatným svojim veriteľom (najmä všetkých nepodriadených nezabezpečených veriteľov). V prípade nerealizácie napadnutých právnych úkonov by bola pohľadávka žalovaného v 2. rade uspokojovaná v poradí ako podriadená pohľadávka, teda až po úplnom uspokojení všetkých nepodriadených pohľadávok veriteľov. Do konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu do šiestich mesiacov od vykonania napadnutých právnych úkonov boli prihlásení nepodriadení veritelia s pohľadávkami v celkovej výške prevyšujúcej sumu 2,7 mil. eur. Bez započítania zabezpečenej pohľadávky veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s. predstavujú prihlásené pohľadávky nepodriadených veriteľov viac ako 2,3 mil. eur. Takmer všetky prihlásené pohľadávky veriteľov vznikli ešte pred vykonaním napadnutých právnych úkonov. Súpis majetku úpadcu, ktorý podlieha konkurzu a ktorý zodpovedá aj stavu aktív úpadcu v čase vykonania napadnutých právnych úkonov, predstavuje (súpisovú) hodnotu menej než 470 000 eur. Nemožno teda očakávať úplné uspokojenie nepodriadených prihlásených pohľadávok veriteľov a preto scudzenie majetku úpadcu napadnutými právnymi úkonmi ukrátilo uspokojenie nepodriadených pohľadávok veriteľov existujúcich pred vykonaním napadnutých právnych úkonov. Žalovaný v 2. rade nadobudol dojednaním napadnutých právnych úkonov pohľadávku (pôvodnú pohľadávku žalovaného v 1. rade), u ktorej nebolo možné s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou očakávať ani len čiastočné uspokojenie. Úpadca scudzil svoj majetok, hoci ako protihodnotu neobdržal žiadne peňažné prostriedky, ktoré by mohol použiť na čiastočné uspokojenie prednostných veriteľov (oproti žalovaným v 1. rade a 2. rade). Možnosť odkúpiť majetok od úpadcu dostali len osoby s ním spriaznené (jeho materská spoločnosť a žalovaní v 1. rade a 2. rade ako jeho sesterské spoločnosti). V rovnakom období ako boli vykonané napadnuté právne úkony predával úpadca majetok aj tretím, nespriazneným osobám, avšak vždy mu bola riadne zaplatená kúpna cena a takto získané peňažné prostriedky potom využil na úhradu svojich prevádzkových nákladov (najmä osobných nákladov). Vo vzťahu k napadnutým právnym úkonom úpadcu došlo predmetnou kúpnu zmluvou k prevodu vlastníckeho práva k dotknutému majetku na žalovaného v 2. rade a súčasne k splneniu záväzku úpadcu voči žalovaného v 2. rade formou započítania

na základe predmetnej dohody o započítaní vzájomných pohľadávok uzatvorených medzi žalovaného v 1. rade, žalovaného v 2. rade a úpadcom.

3. Žalovaný v 1. rade vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že Okresný súd Trnava uznesením publikovaným v Obchodnom vestníku č. 144/2015 dňa 29.07.2015 pod číslom K016905, sp. zn. 23R/7/2014 potvrdil reštrukturalizačný plán úpadcu a zároveň ukončil reštrukturalizáciu úpadcu. Žalobca bol v zmysle schváleného reštrukturalizačného plánu poverený dohľadom nad plnením reštrukturalizačného plánu úpadcu. Oznámenie o zavedení dozornej správy nad úpadcom bolo publikované v Obchodnom vestníku č. 149/2015 dňa 05.08.2015. Súčasťou reštrukturalizačného plánu bol okrem iného aj plán odpredať nadbytočný majetok úpadcu, a tak získať časť prostriedkov na uspokojenie veriteľov v zmysle potvrdeného reštrukturalizačného plánu. V bode 7.5. reštrukturalizačného plánu je uvedený rozsah právnych úkonov úpadcu, ktoré podliehajú predchádzajúcemu písomnému súhlasu Dozorného správcu. Konkrétne v bode 7.5.5. je uvedený prevod, prenájom, zapožičanie alebo kúpa iného majetku alebo súboru majetku, ktorého reálna hodnota predstavuje sumu vyššiu ako 25 000 eur. Keďže reálna hodnota prevedeného majetku bola menšia ako 25 000 eur, tento právny úkon úpadcu nepodliehal súhlasu správcu. Úpadca informoval žalobcu o jeho plánoch odpredať majetok v zmysle schváleného reštrukturalizačného plánu prednostne tretím stranám, avšak aj spriazneným osobám, pokiaľ žiadne tretie strany neprejavia záujem. S týmto úmyslom prebehlo viacero osobných stretnutí so žalovaným v 1. rade, na ktorých bol informovaný úpadcom, že sa chystá predávať majetok. Žalovaný v 1. rade mal za to, že v čase, keď došlo ku konaniu, ktoré žalobca napáda, on sám vykonával funkciu dozorného správcu, a teda mal vedomosť o týchto právnych úkonoch. Je teda zrejmé, že vedel o týchto právnych úkonoch a bol v pozícii, kedy mohol uskutočniť opatrenia, aby spochybňované úkony neprebehli. V prípade žalobcu sa jedná o odborníka v oblasti konkurzného práva a svojím nekonaním potvrdzuje fakt, že takýto postup bol medzi účastníkmi dohodnutý, postupovali vo vzájomnej súčinnosti tak, aby dospeli k záchrane úpadcu pred likvidačným konkurzným konaním. Sám dozorujúci správca v tom čase konanie zúčastnených strán teda nepovažoval za také, ktoré by mohlo ukrátiť veriteľov.

4. Žalovaný v 2. rade vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že rozporuje skutkové tvrdenie žalovaného, že dňa 28.09.2015 bola uzatvorená kúpna zmluva, ktorej predmetom mal byť predaj hnutelných vecí označených v žalobe. Predmetné hnutelné veci žalovanému v 2. rade nikdy fyzicky dodané neboli, žalovaný v 2. rade ich nikdy pre svoju podnikateľskú činnosť nepotreboval a neobjednával si ich dodanie u žalobcu. Vystavenie faktúry č. 1502000047 a medzinárodného nákladného listu č. 09062901 sa uskutočnilo výlučne z vlastnej iniciatívy konateľa úpadcu a súčasne vtedajšieho konateľa žalovaného v 2. rade v jednej osobe, p. C. a na jeho príkaz. Zo strany žalovaného v 2. rade došlo k potvrdeniu medzinárodného nákladného listu č. 09062901 až dňa 21.10.2015, t.j. viac ako 3 týždne po tvrdenom dátume dodania tovaru. Z predloženej emailovej komunikácie vyplýva, že (blanketný) medzinárodný nákladný list ku dňu 21.10.2015 neobsahoval ani podpis a pečiatku samotného údajného predávajúceho - úpadcu a teda nebol ním v tejto dobe ani vystavený. Je teda zrejmé, že tovar nemohol byť dodaný ani k 28.09.2015, ani k 21.10.2015. Z tohto postupu vyplýva fiktívnosť celej údajnej obchodnej transakcie. Je vylúčené, aby dopravca pri medzinárodnej cestnej preprave dodával tovar bez toho, aby mal v držbe medzinárodný nákladný list a bez toho, aby si ho dal pri dodaní tovaru fyzicky potvrdiť. Medzinárodný nákladný list neobsahuje ani vyplnené údaje o dopravcovi a ani EČV vozidla, ktorým mal byť tovar prepravený. V medzinárodnom nákladnom liste je označená len jediná hnutelná vec, a to takým spôsobom, že nemožno určiť, o ktorú z viacerých hnutelných vecí uvedených vo faktúre má v skutočnosti ísť. Zo strany žalobcu nie je ničím preukázané, že bolo realizované dodanie aj ostatných hnutelných vecí, ktoré boli predmetom faktúry č. XXXXXXXXXXXX, a teda, že došlo k vzniku nároku na zaplatenie ich kúpnej ceny. Vystavenie faktúry č. XXXXXXXXXXXX a medzinárodného nákladného listu č. XXXXXXXXXXXX bolo len fiktívnou účtovnou operáciou p. C. B. a pre účely platného uzavretia kúpnej zmluvy absentovala vôľa úpadcu a žalovaného v 2. rade takúto zmluvu uzatvoriť, a preto žalobcom označený právny úkon - kúpna zmluva zo dňa 28.09.2015 je ničotným (zdanlivým) úkonom, resp. absolútne neplatným právnym úkonom z dôvodu absencie vážnosti vôle (§ 37 ods. 1 OZ). Žalovanému v 2. rade žiadny tovar označený v prílohe faktúry č. XXXXXXXXXXXX nikdy dodaný nebol a žalobca nedisponuje žiadnym relevantným dôkazom preukazujúcim dodanie tohto tovaru. Ak teda tovar žalovanému v 2. rade nikdy dodaný nebol, nemohla úpadcovi ani vzniknúť pohľadávka voči žalovanému v 2. rade na zaplatenie kúpnej ceny a následne táto pohľadávka ani nemohla byť predmetom dohody o započítaní pohľadávok zo 16.10.2015. Zo žiadnych dôkazov predložených žalobcom nevyplýva, že by obsahom údajnej kúpnej zmluvy malo byť dojednanie obsahujúce povinnosť zaplatiť kúpnu cenu ešte pred dodaním tovaru a teda

žalobca nepreukázal, že by úpadcovi mohol vzniknúť nárok na zaplatenie kúpnej ceny voči žalovanému v 2. rade aj bez predchádzajúceho dodania tovaru. I v prípade, ak by dňa 28.09.2015 skutočne došlo k dojednaniu podmienok kúpnej zmluvy, nemohla táto kúpna zmluva nadobudnúť platnosť aj z dôvodu, že z obchodného registra ako verejného registra vyplýva, že žalovaný v 2. rade mohol dňa 28.09.2015 predávať majetok v hodnote prevyšujúcej 150.000 CZK v jednotlivom prípade len konaním dvoch konateľov súčasne. K takému konaniu však nikdy nedošlo, a preto samotným konaním p. C. B. nemohlo dôjsť ani k platnému uzavretiu kúpnej zmluvy medzi úpadcom a žalovaným v 2. rade, keď Ing. M. M. ako druhý konateľ žalovaného v 2. rade nikdy neprejavil v mene žalovaného v 2. rade vôľu takúto kúpnu zmluvu uzatvoriť. I v prípade, ak by bola kúpna zmluva medzi úpadcom a žalovaným v 2. rade dňa 28.09.2015 uzavretá platne, zo žaloby ani z jej príloh nevyplývajú žiadne skutočnosti odôvodňujúce záver, že kúpna zmluva by bola zvýhodňujúcim alebo ukracujúcim právnym úkonom. Žalobca vo svojej žalobe nerozporuje primeranosť kúpnej ceny a neuvádza spôsob, akým malo dôjsť k zvýhodneniu žalovaného v 2. rade na úkor ostatných veriteľov úpadcu. Samotná kúpna zmluva, ktorej predmetom by bol predaj hnutelných vecí za trhovú cenu, nezakladá odporovateľnosť právneho úkonu. Obsahom (žalobcom označenej) kúpnej zmluvy nie je žiadny vzájomný zápočet pohľadávok, ktorý by mohol odporovateľnosť právneho úkonu vyvolať. Odporovateľným tak môže byť len iný právny úkon - vzájomný zápočet pohľadávok urobený po uzavretí kúpnej zmluvy - a to len vtedy, ak by bol platným právnym úkonom. Kúpna zmluva ako samostatný právny úkon uzavretá za trhových cenových podmienok nie je odporovateľným právnym úkonom, bez ohľadu na to či bola uzavretá medzi spriaznenými alebo nespriaznenými osobami. Zo žalobcom predloženej dohody o započítaní pohľadávok má vyplývať len to, že žalovaný v 1. rade má pohľadávku voči úpadcovi, avšak nevyplýva z nej, že by úpadca mal pohľadávku voči žalovanému v 1. rade; úpadca má mať pohľadávku voči žalovanému v 2. rade pohľadávku, avšak z nej nevyplýva, že by mal žalovaný v 2. rade pohľadávku voči úpadcovi; žalovaný v 2. rade má pohľadávku voči žalovanému v 1. rade bez toho, aby z dohody vyplývalo, že žalovaný v 1. rade má pohľadávku voči žalovanému v 2. rade. V dohode tak absentujú akékoľvek vzájomné pohľadávky, ktoré by boli spôsobilé byť predmetom vzájomného zápočtu a preto žalovaný v 2. rade považuje dohodu o započítaní pohľadávok zo dňa 16.10.2015 za absolútne neplatnú. Z dohody o započítaní pohľadávok nevyplýva, že by vzájomnosť pohľadávok mala vyplývať napr. z ich predchádzajúceho postúpenia tak, aby sa stali spôsobilými na započítanie a až následne by bolo možné dohodnúť ich započítanie. Ak nedošlo v dohode o započítaní pohľadávok súčasne aj k postúpeniu pohľadávok, nemôže byť platným ani zápočet pohľadávok z dôvodu neexistencie vzájomných pohľadávok. Žalovaný v 2. rade považuje žalobu žalobcu nepreskúmateľnú aj v tom, že z nej nie je vôbec zrejmé, aké konkrétne pohľadávky a na koho a kedy sa mali postupovať a následne, aké pohľadávky sa mali vlastne započítavať, a teda nie je preskúmateľné, aké konkrétne započítanie pohľadávok žalobca svojou žalobou napáda. I v prípade, ak by súčasťou dohody o započítaní pohľadávok zo dňa 16.10.2015 bolo aj postúpenie pohľadávok, nemohla dohoda o započítaní pohľadávok nadobudnúť platnosť aj z dôvodu, že z obchodného registra ako verejného registra vyplýva, že žalovaný v 2. rade mohol dňa 16.10.2015 postupovať pohľadávky len konaním dvoch konateľov súčasne. K takému konaniu však nikdy nedošlo, a preto samotným konaním p. C.P. nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky žalovaného v 2. rade voči žalovanému v 1. rade na úpadcu a následne nemohlo dôjsť ani k započítaniu pohľadávok medzi úpadcom a žalovaným v 1. rade. Ing. M. M. ako druhý konateľ žalovaného v 2. rade nikdy neprejavil v mene žalovaného v 2. rade vôľu takúto dohodu o započítaní pohľadávok uzatvoriť. I v prípade, ak by bola dohoda o započítaní pohľadávok uzavretá platne, zo žaloby nie je zrejmé: a) akí konkrétni veritelia prihlásených a zistených pohľadávok v konkurze na majetok úpadcu mali dňa 16.10.2015 splatné pohľadávky voči úpadcovi a v akej výške; b) či títo veritelia mali svoju pohľadávku približne v tomto období čo i len čiastočne uhradenú (čo by preukazovalo pomerné uspokojovanie veriteľov a teda by nešlo o odporovateľný právny úkon); c) akým konkrétnym majetkom úpadca disponoval dňa 16.10.2015 za účelom preukázania, či by vôbec uzavretie dohody o započítaní pohľadávok bolo spôsobilé týchto iných veriteľov ukrať; d) či bol úpadca dňa 16.10.2015 v úpadku. Vychádzajúc z verejne dostupnej účtovnej závierky úpadcu za rok 2015, úpadca mal k 31.12.2015 voči nespriazneným osobám záväzky 5.686.516 eur (celkové záväzky 8.444.966 eur mínus záväzky voči prepojeným účtovným jednotkám 2.758.450 eur), pričom majetok mal v hodnote 6.816.940 eur, a teda mal majetok vyšší, ako boli záväzky voči nespriazneným osobám. Taktiež vychádzajúc z verejne dostupnej účtovnej závierky úpadcu za rok 2014, úpadca mal k 31.12.2014 voči nespriazneným osobám záväzky 6.301.918 eur (celkové záväzky 8.774.390 eur mínus záväzky voči prepojeným účtovným jednotkám 2.472.472 eur), pričom majetok mal v hodnote 7.734.238 eur, a teda mal majetok vyšší, ako boli záväzky voči nespriazneným osobám. Z oboch účtovných závierok bezprostredne predchádzajúcich podpisu a bezprostredne nasledujúcich po podpise dohody o započítaní pohľadávok vyplýva existencia vyššieho majetku, ako boli záväzky

voči nespriazneným osobám. Predmetné súdne konanie je konaním o odporovacej žalobe, ktorá je určovacou žalobou. S ohľadom na zjavnú absolútnu neplatnosť dohody o započítaní pohľadávok (najmä z dôvodu absencie vzájomných pohľadávok) žalobca disponuje inými alternatívnymi prostriedkami pre dosiahnutie cieľa sledovaného odporovacou žalobou, ak dôvodnosť nároku a jeho existenciu bude vedieť náležite preukázať. Nakoľko konanie o odporovacej žalobe nie je jediným právnym prostriedkom pre dosiahnutie cieľa sledovaného odporovacou žalobou, nemôže byť daný ani naliehavý právny záujem žalobcu na výsledku konania o odporovacej žalobe (analogicky R 17/1972).

5. Žalobca k vyjadreniu žalovaného v 1. rade poprel tvrdenia žalovaného v 1. rade, v zmysle ktorých mal vedieť o sporných právnych úkonoch, a že tento postup mal byť dohodnutý medzi žalobcom a dlžníkom. V čase uzatvárania kúpnej zmluvy medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade dňa 28.09.2015 a v čase uzatvárania Dohody o započítaní pohľadávok uzatvorenej medzi úpadcom, žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade dňa 16.10.2015 nemal správca žiadnu vedomosť o realizácii predmetných právnych úkonov. Žalobca v tom čase ako dozorný správca nebol žiadnym spôsobom požiadaný o vydanie súhlasu na realizovanie predmetných právnych úkonov. Kúpna cena dohodnutá v kúpnej zmluve a výška započítaných pohľadávok predstavovala sumu 24.935 eur, čo bola suma tesne pod hodnotou 25.000 eur. V zmysle reštrukturalizačného plánu potvrdeného súdom bola nad dlžníkom zavedená dozorná správa. Podľa bodu 7.5.5 záväznej časti Reštrukturalizačného plánu hraničnou hodnotou pre obligatórny súhlas dozorného správcu s právnymi úkonmi dlžníka pri nakladaní s jeho majetkom bola určená suma 25.000 eur. Žalobca má za to, že dohodnutá kúpna cena 24.935 eur bola dojednaná účelovo v predmetnej výške, a to za účelom vyhnúť sa udeleniu súhlasu dozorného správcu pre uzatvorenie predmetných právnych úkonov. Ak dlžník žiada o udelenie súhlasu k právnym úkonom správcu, takýto súhlas žiada vopred. V tomto prípade bol správca povinný predložiť žiadosť dlžníka veriteľskému výboru, a ten mal rozhodnúť, či navrhuje správcovi udeliť súhlas s predmetným právnym úkonom, alebo neodporúča udeliť súhlas. V tomto prípade žiadosť o súhlas správcovi predložená nebola a správca nemal vopred žiadnu vedomosť o predmetných úkonoch, preto ani nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť uzatvorenie predmetných právnych úkonov. Podľa bodu 7.7.7 záväznej časti reštrukturalizačného plánu vyhotovoval správca vždy po uplynutí kalendárneho štvrtroka správu o plnení plánu, ktorú predkladal súdu, veriteľskému výboru, dlžníkovi a súdu. Za štvrtý kvartál roku 2015, v ktorom došlo k uzavretiu predmetnej Dohody o zápočte pohľadávok, správca už správu nevyhotovil, pretože správcovi neboli od dlžníka poskytnuté žiadne požadované informácie a dokumenty za obdobie štvrtého kvartálu 2015. Správca neinicioval odporovanie predmetným právnymi úkonmi počas dozornej správy, pretože sa o týchto konkrétnych právnych úkonoch dozvedel až v čase po vyhlásení konkurzného konania.

6. Uznesením č.k. 28Cbi/4/2017-177 zo dňa 21.02.2018 súd zastavil konanie v časti určenia, že kúpna zmluva uzatvorená dňa 28.09.2015 medzi úpadcom ako predávajúcim a žalovaným v 2. rade ako kupujúcim, dohoda o započítaní pohľadávok uzatvorená dňa 16.10.2015 medzi úpadcom, žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade sú neúčinné voči veriteľom úpadcu, ktorí sú zapísaní v zozname pohľadávok v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 36K/42/2015, a v časti uloženia povinnosti žalovanému v 2. rade zaplatiť žalobcovi v prospech všeobecnej podstaty v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 36K/42/2015 sumu 24.935 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatenej sumy odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku do zaplataenia.

7. Žalobca vzal na pojednávaní dňa 21.02.2018 späť žalobu v časti spočívajúcej v určení neúčinnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 28.09.2015 a dohody o započítaní pohľadávok uzatvorenej dňa 16.10.2015 voči žalovaným v 1. a 2. rade. Ďalej vzal späť žalobu v časti uloženia povinnosti zaplataenia sumy 24.935 eur voči žalovanému v 2. rade, to znamená, že zostávajúci žalobný návrh, o ktorom žiada, aby súd rozhodol znie: Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobcovi v prospech všeobecnej podstaty v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu sumu 24.935 eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatenej sumy odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku do zaplataenia. Čiastočné späťvzatie žaloby zdôvodnil tým, že na základe vykonaných dôkazov (výsluchu svedkov) si žalovaný v 1. rade bez právneho dôvodu prisvojil predmetný huteľný majetok, pričom toto bolo realizované bez odplaty voči žalobcovi, čím prišlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného v 1. rade.

8. Následne žalobca elektronickým podaním s autorizáciou zo dňa 21.05.2018, žiadal pripustiť zmenu žalobného petitu. Na základe toho súd na pojednávaní dňa 22.05.2018 uznesením pripustil zmenu žaloby s tým, že žalobný petit znie:

I.) Kúpna zmluva uzavretá na základe Faktúry Úpadcu č. 1502000047 zo dňa 28.9.2015 medzi úpadcom a žalovaným je neplatná.

II.) Žalovaný je povinný v lehote do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku vydať žalobcovi hnutelné veci umiestnené u žalovaného na adrese N.- silo na tavivo Z.

- zväračka H.,

- sušička na elektródy Z.,

- zväracia linka na filtre D.,

- zvärací pracovný stôl bez evidenčného čísla,

- zvärací pracovný stôl evidenčné č. XXXXXX,

- zvärací pracovný stôl evidenčné č. XXXXXX,

- zvärací pracovný stôl evidenčné č. XXXXXX,

- zväracie zariadenie KZ.

- zväracie zariadenie K.- zväracie zariadenie H.- zväracie zariadenie H.- zväracie zariadenie H.- sušička elektrických elektród Z., Zvärací poloautomat K. a príslušenstvo Nosič zväracieho stroja s podvozkom B. Recirkulačný chladič P., Hydraulická nádrž K. v prípade nevydania hnutelných vecí je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku sumu 24.935 eur a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 24.935 eur od 31. dňa odo dňa právoplatnosti rozsudku do zaplatenia.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie, a to výsluchom svedkov Ing. M. M. a D. V., a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, predovšetkým so zoznamom pohľadávok veriteľov úpadcu, faktúrou úpadcu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.09.2015 spolu s prílohou - zoznamom hnutelného majetku, s Dohodou o započítaní pohľadávok zo dňa 16.10.2015, faktúrou žalovaného v 2. rade č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.10.2015 spolu s prílohou - zoznamom hnutelného majetku, výpisom z obchodného registra úpadcu, výpisom z obchodného registra žalovaného v 1. rade, výpisom z obchodného registra žalovaného v 2. rade, ako i s celým obsahom spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

10. Žalobca v konaní uviedol, že samotný medzinárodný nákladný list je len dokladom o doprave a je zrejmé, že dopravu si mohli realizovať, či už žalobca alebo žalovaný v 2. rade, alebo aj tretia osoba a mohli pri tom porušiť predpisy pre medzinárodnú nákladu prepravu, avšak zásadné je, že na medzinárodnom nákladom liste je potvrdenie prijatia tovaru zo strany žalovaného v 2. rade, čo spoločne s uzavretou dohodou o započítaní a vystavenou faktúrou preukazuje, že došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy a aj k dodaniu tovaru. Tovar mal byť v zmysle medzinárodného nákladného listu dodaný dňa 28.09.2015, a faktúra na dodanie bola vystavená v rovnaký deň 28.09.2015. Čo sa týka konania konateľa za žalovaného v 2. rade, všeobecne platí, že každý z konateľov koná samostatne, až na základe ďalšieho je obmedzený prevod majetku, kedy bolo potrebné, aby konali dvaja konatelia. Spoločnosť žalovaného v 2. rade je strojárka spoločnosť, jej bežnou obchodnou činnosťou je obchodovanie so strojovými zariadeniami, a keďže ide o bežnú obchodnú činnosť spoločnosti, bol oprávnený na takýto úkon konateľ samostatne. Okrem toho takéto obmedzenie konania konateľa sa vzťahuje do vnútra spoločnosti, teda neobmedzuje konanie navonok. Čo sa týka započítania pohľadávok, z obsahu predmetnej dohody o započítaní pohľadávok je zrejmé, že v nej došlo ku vzájomnému započítaniu pohľadávok, pričom trojstranný zápočet je v obchodnom styku bežná obchodná praktika a z jeho obsahu je zrejмый účel započítania pohľadávok a aj výsledok tohto započítania. Dohoda nemá formálne vady a je platná. Z priloženého e-mailu spoločnosti žalovaného v 2. rade je zrejmé, že sa dožaduje potvrdiť CMR od spoločnosti úpadcu, a priložený nákladný list už obsahuje pečiatku a podpis žalovaného v 2. rade, teda nie je zrejmé, ako toto má preukazovať, že CMR malo byť doručované až neskôr. Čo sa týka namietanej odporovateľnosti dohody o započítaní pohľadávok, vzhľadom na skutočnosť, že úpadca je vo vzťahu k žalovanému v 1. rade a k žalovanému v 2. rade spriaznenou osobou a predmetný právny úkon bol realizovaný do dvoch rokov pred vyhlásením konkurzu, v tomto prípade nie je potrebné preukazovať skutočnosť, či úpadca bol v čase uzavretia úkonu v úpadku, ale táto skutočnosť sa predpokladá zo zákona. Z rovnakého dôvodu v predmetnom konaní nie je potrebné preukazovať ani naliehavý právny záujem. Žalovaný v 2. rade predložil účtovné závierky úpadcu, úpadok však vo všeobecnosti znamená predĺženie alebo platobnú neschopnosť subjektu, takže ak by aj bolo preukázané, že úpadca nebol v predĺžení, absentuje tu preukázanie platobnej schopnosti úpadcu v čase úkonu. Žalovaný v 1. rade si prisvojil hnutelný majetok ako vyplýva z prílohy faktúry č. XXXXXXXXXXXX, ktorej prílohou je zoznam

majetku a ide o prevod toho istého majetku, ako je majetok vyplývajúci z časovo predchádzajúcej faktúry č. XXXXXXXXXXXX medzi úpadcom a žalovaným v 2. rade. Úpadca vykonával svoju podnikateľskú činnosť, to znamená strojársku výrobu vo výrobnej hale a v príslušných nehnuteľnostiach, ktoré boli vo vlastníctve žalovaného v 1. rade. Všetko strojové vybavenie, ktoré vlastnil úpadca bolo umiestnené vo výrobných halách žalovaného v 1. rade. Ide o sesterské spoločnosti patriace pod tú istú materskú spoločnosť. Zjednodušene sa dá povedať, že všetok nehnuteľný majetok vlastnil žalovaný v 1. rade a všetku obchodnú činnosť realizoval úpadca v priestoroch žalovaného v 1. rade. Ak teda prišlo aj ku formálnym prevodom majetku úpadcu na žalovaného v 2. rade a obratom zo žalovaného v 2. rade na žalovaného v 1. rade, podľa všetkého sa s tovarom vôbec nemanipulovalo, tento prakticky ostal v čase transakcií vo výrobnej hale, ktorý je majetkom žalovaného v 1. rade. Preto pri predmetnej transakcii má žalobca za to, že odovzdanie, resp. dodanie tovaru ako také nemuselo ani prakticky prebehnúť. Reálna situácia je v súčasnosti taká, že od vyhlásenia konkurzu niet osoby, ktorá by sa spoľahlivo vedela vyjadriť, kde sa tento majetok nachádza a to z dôvodu, že konateľ v podstate žije vo M., vo svete má niekoľko spoločností, konkrétne detaily o takom tovare - strojoch, naozaj nemusí vedieť. Výrobní zamestnanci ako aj manažéri boli prepustení pred vyhlásením konkurzu a v čase, keď správca realizoval súpis majetku, opakovane navštevoval výrobné haly, robil súpis majetku, vyhľadával majetok, ktorý bol v účtovníctve úpadcu, avšak tento majetok neidentifikoval správca vo výrobných halách žalovaného v 1. rade, preto dnes je situácia taká, že definovať predmetný majetok a zistiť, čo sa s ním v skutočnosti stalo, nevie ani správca, ani žalovaný v 1. rade. Vzhľadom k týmto skutočnostiam uplatňuje žalobca v konaní nie vydanie vecí, ale zaplatenie hodnoty predmetných vecí, pretože aj v rámci hospodárnosti konania, a v rámci účelu konkurzného konania, je žaloba o zaplatenie efektívnejší spôsob konania. Napokon žalovaný v 1. rade do dnešného dňa nevydal predmetný majetok a ako sám uvádza, nevie ho ani on sám identifikovať. Z doterajších vyjadrení žalovaného v 1. rade ten transakciu ako takú nepopiera, ani samotnú skutočnosť, že by držal predmetný tovar a považoval ho za svoje vlastníctvo, preto žalobným návrhom uplatňuje žalobca vydanie bezdôvodného obohatenia.

11. Právny zástupca žalovaného v 1. rade v konaní uviedol, že nevie sa vyjadriť k tovaru, či bol alebo nebol dodaný. Transakcie prebiehali v rámci spoločnosti a k tomu by sa mala vyjadriť pani A. uviedol, že ľudia, ktorí realizovali túto transakciu, už v spoločnosti nepracujú, a je teda zložitejšie sa vyjadriť k tejto konkrétnej transakcii, avšak uviedol, že si je istý, že žiadne fiktívne transakcie spoločnosť nerealizovala. Sám sa pokúsil pred pár mesiacmi kontaktovať ľudí zo spoločnosti žalovaného v 2. rade, ale nikto mu neodpovedal, čo v ňom vzbudzuje podozrenie, že ich výpovede boli účelové. Žalovaný v 1. rade k sporným hnuťelným veciam kontaktoval správcu areálu X., ktorý sa stará o spoločnosť, ten uviedol, oboznámili ho so zoznamom hnuťelných vecí, ktoré boli prílohou faktúry a ten uviedol, že také veci sa tam nachádzajú. Predmetné hnuťelné veci sa dostali do dispozície žalovaného v 1. rade na základe kúpnej zmluvy medzi žalovaným v 2. rade a žalovaným v 1. rade, čo preukazuje faktúra č. XXXXXXXXXXXX. Žalovaný v 1. rade trvá na tom, že hnuťelné veci nadobudol platne na základe kúpnej zmluvy a nie je dôvod na to, aby ich vydával žalobcovi. Zákon na platné uzavretie kúpnej zmluvy a zmluvy o započítaní nevyžaduje písomnú formu, prišlo k reálnym kontraktom, ktoré boli riadne dojednané, a teda tieto transakcie nemôžu byť neplatné. Tvrdenie žalovaného v 2. rade, že k transakciám nedošlo, bolo účelové.

12. Právny zástupca žalovaného v 2. rade v konaní uviedol, že kúpna zmluva môže existovať, resp. môže byť platnou len v prípade, ak existuje skutočná vôľa takúto zmluvu uzatvoriť. K uzatvoreniu kúpnej zmluvy medzi úpadcom a žalovaným v 2. rade ako aj kúpnej zmluvy medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade nikdy nedošlo a ide len o fiktívne účtovné operácie, a takýto tovar dodaný nikdy nebol. Aj v prípade, ak by tovar dodaný bol, bolo by možné takéto plnenie považovať nanajvýš za nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže mu nepredchádzal platný právny úkon, pretože ako je zrejme z výpisu z obchodného registra žalovaného v 2. rade, pán C. B. ako konateľ žalovaného v 2. rade nebol oprávnený samostatne uzatvárať kúpne zmluvy nad hodnotu 150.000 Kč v jednotlivom prípade, a nebol oprávnený ani uzatvárať dohody o postúpení pohľadávok. Žalovaný v 2. rade je obchodnou korporáciou založenou podľa českého práva a teda aj hmotnoprávne úkony uskutočnené takouto spoločnosťou sa spravujú českým obchodným zákonníkom. Nemožno prehliadnuť ani absenciu vzájomných pohľadávok v dohode o započítaní pohľadávok. Súčasťou trojstranných zápočtov je nevyhnutne vždy predchádzajúce postúpenie pohľadávok v rámci takejto dohody o trojstrannom zápočte, pretože bez takéhoto postúpenia pohľadávok nie je možné dosiahnuť vzájomnosť pohľadávok a tým ani zánik započítaní. Žalovaný v 2. rade poukázal na to, že z účtovnej závierky bezprostredne predchádzajúcej údajnému uzatvoreniu kúpnej zmluvy i dohody o započítaní pohľadávok, ako aj z uzávierky bezprostredne nasledujúcej po uzatvorení týchto zmlúv, je zrejme, že

úpadca nebol v predĺžení. Taktiež žalobca ani len netvrdí, že by kúpna cena uvedená na faktúre ním označenej by bola neprimeranou, a teda že by uzatvorením takejto zmluvy mohlo čo i len potencionálne dôjsť k zvýhodneniu žalovaného v 2. rade, eventuálne k ukráteniu iných veriteľov, žalobca neoznačil konkrétnych veriteľov, ktorých záujmy mali byť týmito úkonmi ukrátené, neuviedol či úpadca čiastočne plnil aj týmto veriteľom a akým spôsobom, a teda nepreukázal naplnenie všetkých obligatórnych znakov zvýhodňujúceho i ukracujúceho právneho úkonu.

13. Svedok J. M. M. pri výsluchu uviedol, že bol konateľom spoločnosti žalovaného v 2. rade v období 2011 až 2016. V súčasnej dobe je tam nový vlastník a ten je zároveň jediným konateľom spoločnosti. Predmetný spor začal tým, že obdržali nejakú faktúru od pani A., hlavnej účtovníčky s tým, že takú istú splátku budú fakturovať znova naspäť, faktúra sa dala do účtovníctva. Spoločnosť FMT (úpadca) zaslala faktúru s tým, že ju potom mali prefakturovať ďalej a potom dostali pokyn, že kam to pôjde. Mali to fakturovať na žalovaného v 1. rade, dovtedy nevedeli o tom, že taká spoločnosť existuje. Malo to byť fiktívne, že to pôjde tam a naspäť, že tam bude urobený zápočet, ktorý za mesiac obdržali. Zápočet bol podpísaný iba konateľom C. B., svedok tam nefiguroval. Všetko zabezpečoval pán B., s tým, že v tom čase mali konať oni obaja ako konatelia spoločne, ak išlo o sumy vyššie ako 150.000 Kč. Pán B. tieto veci riešil súčasne ako konateľ žalovaného v 1. rade, ako konateľ žalovaného v 2. rade a konateľ spoločnosti FMT (úpadcu). Vlastníkom bol jeho otec. Pokiaľ ide o tovar uvedený v prílohe faktúry č. XXXXXXXXXX, tak spoločnosť žalovaného v 2. rade ten majetok, ktorý je tam uvedený, nikdy neobjednávala, nepotrebovala a nikdy neobdržala. Je to úplne mimo činnosti spoločnosti žalovaného v 2. rade a vôbec to nikdy nepotrebovali. Svedok nebol pri uzatváraní zmluvy, na základe ktorej mala byť vystavená predložená faktúra a ani nedával súhlas na uzatvorenie takejto zmluvy. Takisto spoločnosť žalovaného v 2. rade nikdy nedodala spoločnosti žalovaného v 1. rade majetok, ktorý je uvedený v prílohe faktúry č. XXXXXXXXXX. Daný materiál sa v spoločnosti žalovaného v 2. rade nikdy neobjavil. Svedok neuzatváral kúpnu zmluvu ani nedával súhlas na uzatvorenie kúpnej zmluvy, ktorej výsledkom by bolo vystavenie predmetnej faktúry č. XXXXXXXXXX. Pokiaľ ide o dohodu o započítaní pohľadávok zo dňa 16.10.2015, svedok v súvislosti s touto dohodou v žiadnom prípade nekonal pri takomto úkone za spoločnosť žalovaného v 2. rade. O fiktívnosti celej operácie (t.j. prefakturovávania sporných vecí) bol svedok informovaný od pána C. B. a od účtovníčky materskej spoločnosti FMT (úpadcu) P. A.. Pokyny im dávala pani A.. Predloženú faktúru od spoločnosti žalovaného v 2. rade vystavila pani D. V., ktorá bola v tom čase na pozícii obchodného referenta, na základe pokynu zhora, pričom svedok bol o tom informovaný a dodržal to, čo sa od nich očakávalo. Boli radi, že sa to prefakturovalo späť a boli teda na nule. Pokyn zhora dávali stále tie dve osoby, išlo to súbežne, jednak tou riadiacou osobou bola pani A., a svedka o tom informoval aj C. B.. Čo sa týka zápočtu, tak svedok nemal o tom žiadnu vedomosť. Predmetné doklady sa pripravovali na pranie pani A. a pán B., ktoré bolo veľmi direktívne. O dôvodoch v spoločnosti žalovaného v 2. rade nevedeli.

14. Svedkyňa D. V. počas výsluchu uviedla, že je zamestnancom spoločnosti žalovaného v 2. rade asi 9 rokov. Pracovala na pozícii referent predaja, ktorý spočíval v kontakte so zákazníkmi, vystavovanie faktúr, vrátane dodacích listov, a všetkých dokumentov. Od nadriadených, pani D. a pána M. a mailom od pani A., dostala príkaz vystaviť faktúru a medzinárodný nákladný list CMR. V rámci jej pracovnej pozície osobne musí byť pri každom kamióne u nakládky aj vykládky, osobne musí vystaviť CMR, dodacie listy a faktúry alebo dokumenty. V rámci bežného obchodného styku spoločnosť žalovaného v 2. rade dodacie listy, resp. nákladné listy nevystavuje dodatočne. Vystavujú sa okamžite v rámci daného obchodného prípadu. Tovar uvedený v prílohe faktúry č. XXXXXXXXXX do spoločnosti žalovaného v 2. rade určite nedostali, bol by im celkom nanič. Materiál uvedený v prílohe faktúry č. XXXXXXXXXX spoločnosť žalovaného v 2. rade nedodala firme žalovaného v 1. rade. Pokiaľ ide o medzinárodný nákladný list č. XXXXXXXXXX, potvrdila na ňom svedkyňa prijatie a odovzdanie, tak ako to jej nadriadení chceli, a orazítkovala to. Hoci tovar spoločnosť žalovaného v 2. rade neprevzala, tento nákladný list bol vystavený, pretože to dostala príkazom od nadriadených a zo svojej pracovnej pozície nemala možnosť takýto príkaz neuposlúchnuť. Toto bolo po prvýkrát, keď dostala pokyn na vystavenie dokladov, ktoré nezodpovedali reálnemu dodaniu. Pokiaľ ide o tovar uvedený na oboch faktúrach firma žalovaného v 2. rade s takýmto tovarom neobchoduje, takže svedkyňa nevie, o čo tam išlo. Pokyn na vystavenie predmetnej faktúry a orazenie predmetného nákladného listu dala svedkyňi hlavná účtovníčka pani D., na základe e-mailu od pani D.. Predmetný e-mail nemá k dispozícii.

15. Z faktúry úpadcu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.09.2015 spolu so zoznamom hnuiteľného majetku vyplýva, že úpadca fakturuje žalovanému v 2. rade sumu 24.935 eur (vrátane DPH) za odpredaj majetku na základe priloženého súboru.

16. Z faktúry žalovaného v 2. rade č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.10.2015 spolu so zoznamom hnuiteľného majetku vyplýva, že žalovaný v 2. rade fakturuje žalovanému v 1. rade sumu 24.935 eur (vrátane DPH) za predaj DHIM na základe priloženej prílohy.

17. Podľa príloh oboch faktúr je zoznam prevádzaného hnuiteľného majetku totožný.

18. Z Dohody o započítaní pohľadávok zo dňa 16.10.2015 vyplýva, že žalovaný v 1. rade má voči úpadcovi pohľadávku v celkovej výške 78.023,27 eur, úpadca má voči žalovanému v 2. rade pohľadávku vo výške 24.935 eur (vzniknutej z titulu faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.09.2015), žalovaný v 2. rade má voči žalovanému v 1. rade pohľadávku vo výške 24.935 eur (vzniknutej z titulu faktúry č. FV-XXXX-XX-XXXXXX zo dňa 16.10.2015). V zmysle čl. II. Dohody sa strany dohodli, že časť pohľadávky žalovaného v 1. rade vo výške 24.935 eur, pohľadávka úpadcu a pohľadávka žalovaného v 2. rade sa ku dňu podpisu dohody vzájomne započítavajú, a pohľadávka úpadcu a pohľadávka žalovaného v 2. rade v sume 24.935 eur ku dňu podpisu Dohody zanikajú. Predmetnú dohodu podpísal v mene všetkých troch spoločností (úpadcu, žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade) ich konateľ C. B..

19. Podľa ustanovenia § 409 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“) kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu hnuiteľnú vec (tovar) určenú jednotlivu alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu.

20. Podľa ustanovenia § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

21. Podľa ustanovenia § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

22. Podľa ustanovenia § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

23. Ak právny úkon trpí vadami vôle (nebol urobený slobodne a vážne) je absolútne neplatný. Právne úkony postihnuté absolútnou neplatnosťou nemajú za následok vznik, zmenu alebo zánik práv alebo povinností. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona (ex lege), a pôsobí od začiatku (ex tunc) voči každému. Súd musí na túto absolútnu neplatnosť prihliadať, resp. musí z nej vyvodzovať dôsledky aj bez návrhu z úradnej povinnosti.

24. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36K/42/2015 zo dňa 27.01.2016 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu a za správcu úpadcu bol ustanovený JUDr. Miroslav Michalička (žalobca). Uvedené uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 04.02.2016 pod č. 23/2016. Úpadca pred vyhlásením konkurzu previedol časť svojho hnuiteľného majetku na žalovaného v 2. rade a žalovaný v 2. rade následne tento hnuiteľný majetok previedol na žalovaného v 1. rade. Zmluvný vzťah medzi stranami mali preukazovať faktúry č. XXXXXXXXXXXX a faktúry č. XXXXXXXXXXXX a medzinárodný nákladný list č. XXXXXXXXXXXX.. Následne si úpadca, žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade vzájomne započítali pohľadávky, keď podľa Dohody o započítaní pohľadávok zo dňa 1.10.2015 a zo dňa 13.11.2015 si úpadca započítal voči žalovanému v 2. rade pohľadávku vo výške 24.935 eur vzniknutej z titulu faktúry č. XXXXXXXXXXXX a žalovaný v 2. rade si započítal voči žalovanému v 1. rade pohľadávku vo výške 24.935 eur vzniknutej z titulu faktúry č. FV-XXXX-XX-XXXXXX zo dňa 16.10.2015.

25. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že úpadca, žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú spriaznenými osobami, takisto nebolo medzi stranami sporné vystavenie faktúr úpadcu a žalovaného

v 2. rade, nebol sporný zoznam predávaných hnuiteľných vecí uvedených v prílohách k predmetným faktúram. Žalovaný v 1. rade ani žalovaný v 2. rade nespochybovali, že vlastnícke právo k sporným hnuiteľným veciam pred vykonaním posudzovaných právnych úkonov (kúpne zmluvy a dohoda o započítaní pohľadávok) svedčilo úpadcovi.

26. Z výsluchu svedkov J. M. a p. V. vyplýva, že vystavenie faktúry č. XXXXXXXXXXXX, medzinárodného nákladného listu č. XXXXXXXXXXXX a faktúry č. XXXXXXXXXXXX bolo fiktívnou účtovnou operáciou konateľa spoločností úpadcu, žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade p. C. B., pričom k reálnemu predaju hnuiteľných vecí špecifikovaných v prílohách predmetných faktúr z úpadcu ako predávajúceho na žalovaného v 2. rade ako kupujúceho a následne zo žalovaného v 2. rade ako predávajúceho na žalovaného v 1. rade ako kupujúceho nedošlo. V konaní pritom neboli navrhnuté žiadne dôkazy spochybňujúce svedecké výpovede svedkov. Pre účely platného uzavretia kúpnych zmlúv medzi úpadcom a žalovaným v 2. rade a následne medzi žalovaným v 2. rade a žalovaným v 1. rade absentovala vážnosť vôle zmluvných strán takéto zmluvy uzatvoriť, a preto žalobcom označené právne úkony - kúpna zmluva zo dňa 28.09.2015 (na základe faktúry č. XXXXXXXXXXXX) a kúpna zmluva zo dňa 16.10.2015 (na základe faktúry č. XXXXXXXXXXXX) sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Takisto v konaní nebolo preukázané, že by žalovanému v 2. rade bol reálne dodaný tovar označený v prílohe faktúry č. XXXXXXXXXXXX a tento následne dodaný žalovanému v 1. rade. Ak teda tovar žalovanému v 2. rade dodaný nebol, nemohla úpadcovi ani vzniknúť pohľadávka voči žalovanému v 2. rade na zaplatenie kúpnej ceny, rovnako tak nemohla vzniknúť žalovanému v 2. rade pohľadávka voči žalovanému v 1. rade titulom zaplatenia kúpnej ceny. Vzhľadom na fiktívnosť predmetných pohľadávok, nemohli byť tieto ani predmetom Dohody o započítaní pohľadávok zo dňa 16.10.2015, ktorá je pre nedostatok vážnosti vôle strán pri jej uzatváraní takisto absolútne neplatným právnym úkonom.

27. Žaloba na vydanie veci (resp. reivindikačná žaloba) je žaloba, ktorou sa vlastník hmotnej veci domáha ochrany proti tomu, kto mu ju zadržíava bez právneho dôvodu a zbavuje tak vlastníka možnosti výkonu vlastníckeho práva a zároveň mu odmieta vydať vec. Pre vindikačnú žalobu vo všeobecnosti platí, že sa ňou vlastník veci domáha od toho, kto túto vec neoprávnene zadržíava, aby mu ju vydal do jeho (vlastníckej) moci. Základnou podmienkou tejto žaloby je, že sa vec nenachádza vo faktickej moci vlastníka a zadržíavanie veci niekým iným je porušením jeho subjektívneho vlastníckeho práva. Predmetom žaloby je pritom vec, o vydanie ktorej sa žiada a ktorá musí byť individualizovaná takým spôsobom, aby ju bolo možné odlíšiť od iných vecí, najmä od vecí rovnakého druhu. Treba podotknúť, že aplikácia § 458 Občianskeho zákonníka (vydanie bezdôvodného obohatenia) je vylúčená v prípadoch, keď prichádza do úvahy vecnoprávna vindikačná žaloba podľa § 126 Občianskeho zákonníka.

28. Medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade nebolo sporné, že hnuiteľné veci uvedené v elektronickom podaní žalobcu zo dňa 21.05.2018 (ktorým žiadal zmenu žaloby) je totožný s hnuiteľnými vecami, ktorých zoznam tvorí prílohu faktúry č. XXXXXXXXXXXX a faktúry č. XXXXXXXXXXXX, a že tieto hnuiteľné veci sa nachádzajú v areáli X. u žalovaného v 2. rade.

29. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že žaloba žalobcu bola podaná dôvodne v časti vydania sporných hnuiteľných vecí (špecifikovaných vyššie) a preto žalovanému v 1. rade uložil povinnosť vydať tieto hnuiteľné veci žalobcovi.

30. Žalobný petit je nevyhnutnou obsahovou súčasťou žaloby, v ktorej žalobca vyjadruje to, čo žiada (aké rozhodnutie požaduje od súdu). Žalobný petit môže obsahovať aj niekoľko požiadaviek, ako má súd rozhodnúť; petit žaloby sa môže týkať aj viacerých nárokov. To znamená, že žalobný návrh môže mať povahu jednoduchého alebo zloženého petitu, pri ktorom dochádza k procesnej kumulácii viacerých nárokov v jednom petite. Právna teória rozoznáva aj petit eventuálny a alternatívny. Žalobou s eventuálnym petitom sa žalobca domáha, aby súd vyhovel jeho požiadavke (primárnemu petitu), a pre prípad, že primárnemu petitu súd nevyhoví, aby vyhovel jeho ďalšej požiadavke (eventuálnemu petitu). O eventuálny petit ide napríklad v prípade žaloby, na vydanie veci s tým, že ak jej vydanie nie je možné, žalobca (eventuálne) žiada peňažné plnenie. Eventuálnym petitom žaloby sa uplatňuje jeden nárok, pričom jeden petit vylučuje druhý petit (súd napríklad nemôže žalovanému uložiť povinnosť vydať vec a zároveň aj povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu za vec). Ak súd rozhodne podľa prvého (primárneho) petitu, o druhom petite už nerozhoduje. Ak rozhoduje podľa druhého (subsidiárneho) petitu, prvý petit zamietne. O alternatívny žalobný petit ide vtedy, keď žalobca žiada zaviazat' žalovaného na dve plnenia,

ktoré sú pre neho rovnocenné. Rozsudok súdu potom zaväzuje dlžníka na jedno alebo druhé plnenie. Teória procesného práva rozoznáva aj tzv. alternatívu facultas, pri ktorej žalobca v petíte uvedie, že žiada žalovaného zaviazat' na plnenie určitého druhu, je však ochotný uspokojiť sa aj s plnením náhradným. Súd túto alternatívu prevezme do enunciátu svojho rozhodnutia. Žalovaný sa potom môže zbaviť svojej judikovanej povinnosti aj alternatívnym plnením, exekúcia však môže byť vedená len na primárne určený druh plnenia. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 11. júna 2015, sp. zn. 3 Cdo 68/2014, resp. uznesenie Krajského súdu v Nitre zo 14. septembra 2016, sp. zn. 25Co/814/2015)

31. Žalobca dal žalovanému v 1. rade na výber medzi žalobnými nárokmi. Okrem toho, že požadoval vydanie sporných hnutelných vecí, alternatívnym petitom (vo forme alternativa facultas) umožnil žalovanému v 1. rade namiesto vydania hnutelných vecí zaplatiť žalobcovi sumu 24.935 eur. Pričom medzi stranami sporu nebola sporná suma 24.935 eur ako hodnota uvedených hnutelných vecí. Na základe uvedeného súd pripustil, aby žalovaný v 1. rade v prípade nesplnenia prvého nároku žalobcu (vydanie hnutelných vecí), plnil alternatívny nárok žalobcu a v stanovenej lehote mu zaplatil nárokovanú sumu 24.935 eur.

32. Podľa ustanovenia § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

33. Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania.

34. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na úroky z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 24.935 eur odo dňa nasledujúceho po uplynutí 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku do zaplatenia, v tejto časti alternatívneho žalobného petitu súd žalobu zamietol, pretože zákonný nárok veriteľa na úroky z omeškania vzniká až odo dňa omeškania dlžníka s platením peňažného záväzku. V danom prípade však nemožno konštatovať akékoľvek omeškanie žalovaného s plnením sumy 24.935 eur žalobcovi, keďže na jej úhradu je zaviazaný žalovaný až na základe tohto rozsudku, pričom k jeho omeškaniu iba môže dôjsť v prípade, ak uvedenú sumu neuhradí ani v paričnej lehote po právoplatnosti rozsudku. Do uvedenej doby však nie je v omeškaní s plnením žiadneho peňažného nároku žalobcu a teda žalobcovi doposiaľ nevznikol zákonný nárok na úroky z omeškania. Veriteľovi nemožno priznať nárok na úroky z omeškania za prípadné neplnenie záväzku dlžníka, ktoré môže nastať niekedy v budúcnosti, pretože výška úrokov z omeškania je viazaná v zmysle § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka a § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z. na základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky, a teda do budúcnosti nie je možné bezpečne určiť príslušnú výšku úrokov z omeškania.

35. Podľa ustálenej judikatúry určovacia žaloba má povahu preventívnu a jej účelom je poskytnutie ochrany právnomu postaveniu žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva, teda vtedy, keď sa nemožno domáhať ochrany žalobou na plnenie. Určovacia žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva alebo ak požadované určenie má povahu predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je alebo nie je právny vzťah alebo právo.

36. Žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu vyžaduje preukázanie naliehavého právneho záujmu. Takýto návrh sa uplatní najmä v prípade, keď určovací výrok je potrebný z hľadiska občianskoprávnej prevencie (predchádzania ďalším sporom), alebo v prípade, keď výrok o neplatnosti je potrebný v konaní pred iným orgánom právnej ochrany alebo pred orgánom, ktorému bola zverená časť právomoci inak patriacej súdom (napr. v konaní pred správou katastra nehnuteľností). Právny záujem musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Naliehavý právny záujem sa viaže na konkrétny určovací petít (to, čoho sa žalobca v konaní domáha) a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva alebo právnej neistoty.

37. Pokiaľ ide o nárok žalobcu o určenie neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy uzavretej na základe faktúry úpadcu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.09.2015 medzi úpadcom a žalovaným v 2. rade dospel súd k záveru, že žalobca na tomto určení nemá naliehavý právny záujem, pretože otázku platnosti právneho úkonu si súd posúdil ako predbežnú otázku v konaní. Nedostatok naliehavosti právneho záujmu na určení neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy je daná o to skôr, že to bol práve žalovaný 2. rade, ktorý absolútnu neplatnosť sporných kúpnych zmlúv a dohody o započítaní pohľadávok v konaní namietal, a teda medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade nebol spor o neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy. Preto súd v časti určenia neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy uzavretej na základe faktúry úpadcu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.09.2015 zamietol.

38. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Podľa ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

41. Podľa ustanovenia § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

42. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania strán sporu bolo potrebné prihliadnuť na to, že išlo o konanie o viacerých čiastkových nárokoch (a vo to vzťahu k žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade), a preto bolo potrebné postupovať pri každom uplatnenom nároku samostatne a úspech a neúspech strán sporu posudzovať osobitne pre ten-ktorý nárok, s tým, že započítanie nárokov nie je možné.

45. K uvedenej otázke sa vyjadril Najvyšší súd SR v uznesení sp.zn. 3 MCdo 11/2011 zo dňa 11.10.2012, kde uviedol, že „v prípade, ak súd prejednáva v spoločnom konaní viacero právnych vecí, považuje sa pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samostatnú. V takom prípade treba samostatne posúdiť mieru úspechu a neúspechu účastníkov (§ 142 ods. 1 a ods. 2 O.s.p.), ďalej zväziť, či neúspech nebol len v nepatrnej časti alebo či rozhodnutie o výške plnenia nezáviselo od znaleckého posudku alebo úvahy súdu (§ 142 ods. 3 O.s.p.), a to samostatne vo vzťahu ku každej z týchto vecí. Uvedené konania o čiastkových nárokoch majú totiž spoločné iba to, že sa o nich rozhoduje v jednom konaní.“ Okrem toho súd tiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/262/2016-49 zo dňa 08.02.2017, v ktorom odvolací súd uviedol, že „pri rozhodovaní o nárokoch so samostatným skutkovým základom treba úspech a neúspech strany posudzovať vždy osobitne, podľa toho, v ktorom samostatne uplatniteľnom nároku by mohla byť tá ktorá strana úspešná a v ktorom zase nie. Trovy konania preto treba oddeliť a osobitne o nich rozhodnúť vo vzťahu ku každému nároku zvlášť. Ak ide o práva so samostatným skutkovým základom, nie je vylúčené, že povinnosti na náhradu trov konania sa určujú aj osobitne tak, že žalovaná môže byť zaviazaná k náhrade trov konania žalobkyni a žalobkyňa k náhrade trov konania žalovanej. Treba zdôrazniť, že súd nemôže nikdy kompenzovať obe vzájomné pohľadávky na týchto trovách svojím rozhodnutím. Môžu tak urobiť strany na základe dohody alebo jednostranného úkonu podľa hmotnoprávnych predpisov. Rovnaký právny názor už bol vyslovený Najvyšším súdom vo veci 3Cz/13/1969 z 24.6.1969, zverejnenom pod R 28/1970.“

46. V prípade, ak žalobca vezme v priebehu konania účinne žalobný návrh sčasti späť, súd prihliadne k tomu, kto späťvzatie (a s ním spojené čiastočné zastavenie konania) z procesného hľadiska zavinil. Ak je tu dané zavinenie žalobcu, je treba vyvodiť, že v tomto rozsahu nemal vo veci úspech. Ak však bola pre správanie žalovaného vzatá sčasti späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, mal žalobca z tohto pohľadu

vo veci plný úspech. Uvedené platí obdobne aj v prípade, kedy došlo k čiastočnému zastaveniu konania z iného dôvodu, než pre účinné späťvzatie žaloby. Pokiaľ však zavinil zastavenie konania žalovaný, platí, že žalobca mal vo veci plný úspech. Vždy platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu. (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2008, sp. zn. 3 M Cdo 1/2007, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. januára 2011, sp. zn. 6 M Cdo 19/2010)

47. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP je možná iba v prípade existencie zákonom bližšie nešpecifikovaných dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane sporových strán. Použitie tohto ustanovenia pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná.

48. V danom prípade k čiastočnému späťvzatiu žaloby a k zastaveniu konania v tejto časti došlo v dôsledku vykonaného dokazovania, keď až v priebehu konania bolo zistené, že sporné kúpne zmluvy a dohoda o započítaní pohľadávok sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi pre nedostatok vážnosti vôle. Z procesného hľadiska tak konštatovať zavinenie žalovaného v 2. rade na čiastočnom zastavení konania. Súčasne však v časti určenia neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy medzi úpadcom a žalovaným v 2. rade bol žalobca neúspešný z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na tomto určovanom žalobnom petite. Pri incidenčných žalobách (t.j. vrátane žalôb o odporovateľnosť právneho úkonu), ako aj pri určovacích žalobách pri posudzovaní náhrady trov konania úspešnej strane platí, že výška tarifnej odmeny advokáta sa určuje podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. ako v spore s neoceniteľnou hodnotou veci, teda vo vzťahu žalobcu a žalovaného v 2. rade je miera ich vzájomného úspechu a neúspechu v konaní v podstate rovnaká. Uvedené skutočnosti predstavujú podľa názoru súdu dôvod hodný osobitného zreteľa pri rozhodovaní o trovách konania a preto súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 257 CSP tak, že žalobcovi ani žalovanému v 1. rade nepriznal právo na náhradu trov konania.

49. Pokiaľ ide o nároku na náhradu trov konania medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade, súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako procesne úspešnej strane konania priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, keď žalobca bol voči žalovanému v 1. rade neúspešný len v nepatrnej časti týkajúcej sa alternatívneho petitu ohľadom úrokov z omeškania a zároveň rovnako platí, že v zastavenej časti konania nemožno pričítať zavinenie žalobcovi, ale žalovanému v 1. rade, keď až v priebehu konania vyplynulo z dokazovania, že právne úkony, ktorých odporovateľnosti sa žalobca pôvodne domáhal, sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi pre nedostatok vážnosti vôle žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade. O výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).